

**СЕКЦІЯ 1.**  
**ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ**  
**РЕСУРСІВ**

**Андрій Бутов**

к.е.н., доцент,

Західноукраїнський національний університет

**Аліна Вінярчук**

студентка,

Західноукраїнський національний університет

**Каріна Семченко**

студентка,

Західноукраїнський національний університет

**СТРАТЕГІЧНИЙ РОЗВИТОК ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В**  
**АГРОПРОМИСЛОВОМУ БІЗНЕСІ УКРАЇНИ.**

На сьогоднішній день тема інвестування і накопичення є досить важливою. Для того, щоб збільшити заощадження необхідно відмовитися від старих способів накопичення та звернутися до засобів, властивих ринковим відносинам, які об'єднуються під загальною назвою інвестиції. Серед малих, середніх сільськогосподарських підприємств та приватних фермерських господарств проблема інвестиційної підтримки промислового розвитку є найбільш серйозною. Досягнення позитивних змін в цьому напрямку значною мірою залежить від використання місцевих інвестиційних можливостей. Вирішення цієї проблеми має загальнодержавне значення та вимагає консолідації зусиль на всіх рівнях та у галузях виробництва, органів державної влади, суспільства і управління економікою.

Протягом усього часу розвитку інвестиційної діяльності у країні спостерігається нерівномірний розподіл обсягів залучення інвестицій у основний капітал за регіонами і прямих іноземних інвестицій.

Інвестиційна діяльність здійснюється на основі:

- Інвестиції громадян, недержавних підприємств, громадських та релігійних організацій;
- Державні інвестиції за рахунок коштів бюджетів, позичкових коштів та позабюджетних фондів;
- Іноземне інвестування.

Інвестиційна діяльність здійснюється згідно з такими основними принципами:

- Рівність усіх інвесторів та учасників інвестиційної діяльності;
- Органів державної влади, юридичні особи та громадяни не втручаються в інвестиційну діяльність, яка не протирічить діючому законодавству;
- Свобода вибору критеріїв при здійсненні інвестиційної діяльності;
- Захищеність інвестицій.

Тому в питанні про інвестиції головне – їхня ефективність, створення усіх умов для розвитку найбільш ефективної, конкурентоспроможної галузі, що дає швидкий дохід і дозволяє збільшити доходи підприємства і населення максимально швидко, обмежуючи інші затрати, що призводять до посилення інфляції.

Посилення інвестиційної діяльності є не лише головною умовою позбавлення сільського господарства від серйозної кризи, а й одним з визначальних чинників його майбутнього розвитку. Потрібно не лише реформувати сільський соціальний порядок інституціональних змін, що було пріоритетом у перші дні аграрної реформи, а також залучити масштабні інвестиції в аграрний сектор. Попит на інвестиції спостерігається майже в усіх галузях сільського господарства. Отже створення умов для надходження великої кількості інвестицій у аграрний сектор має стати одним з важливих елементів національної стратегії аграрної політики на сучасному етапі.

Інвестиційна стратегія, розроблена в Україні, повинна систематично бути спрямована на сільськогосподарське виробництво, а її виробнича функція забезпечить продовольчу безпеку країни, охорону здоров'я та ефективний розвиток переробної промисловості, машинобудування для агропромислового комплексу і ін.

З огляду на конкретні обставини сільськогосподарської інвестиційної діяльності, тільки раціональне використання природних ресурсів і створення сприятливого інвестиційного середовища забезпечить ефективність всієї галузі. Одним із головних завдань, що потребує вирішення переліку проблем на усіх рівнях господарювання є стимулювання інвестиційних процесів в сільському господарстві.

Інвестиції необхідні підприємствам агропромислового комплексу та організаціям, щоб перейти до стабільної економічної діяльності, для переозброєння виробництва і поліпшення якості продукції. Ці процеси стають особливо важливими на макроекономічному рівні, оскільки держава повинна регулювати створення сприятливого інвестиційного середовища в країні і сприяти спрямуванню інвестицій у пріоритетні галузі. На основі дослідження практичних та теоретичних питань державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні його можна вважати своєчасним та важливим.

Слід зазначити, що сьогодні в Україні ринок інвестиційних ресурсів недостатньо розвинений. Питання залучення інвестицій останнім часом стає найбільш актуальним для української економіки. В даний час держава не в змозі забезпечити обсяг коштів, необхідних для зростання ВВП.

Держава повинна впливати на мотивацію розвиток іноземної і вітчизняної інвестиційної діяльності у агропромисловому комплексі, завдяки раціональному використанню важливих регуляторних заходів в економіці, таких як, антимонопольна, податкова, бюджетна, грошово-кредитна і цінова політика. Потрібно сказати, що цілеспрямованість та мотивацію інвестиційному розвитку аграрного сектора повинне забезпечити державне регулювання цього процесу.

*Список використаних джерел*

1. Абрамович І. В. Інвестування в аграрний сектор економіки України : проблеми та напрями їх вирішення / І. В. Абрамович // Держава та регіони. – 2007. – № 1. – С. 7–9.
2. Череп А. В. Інвестиційна діяльність в Україні: стан та шляхи її активізації / А. В. Череп, Г. І. Рурка. // Держава та регіони : науково-виробничий журнал. – 2011.
3. Чорний Р. В. До питання залучення інвестиційних ресурсів в АПК України / Р. В. Чорний // Галицький економічний вісник. – 2009. – № 2. – С. 177–180. – (Аграрні та екологічні проблеми економіки).
4. Прикладний економічний механізм управління регіональними інвестиційно-інноваційними проектами / БО Язлюк // Економічна думка ТНЕУ – 2015.

**Олена Смігунова**

к.е.н., доцент,

Харківський національний технічний університет  
сільського господарства імені Петра Василенка

**Олександр Лихопуд**

здобувач,

Харківський національний технічний університет  
сільського господарства імені Петра Василенка

## **УПРАВЛІННЯ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯМ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ**

Сільське господарство є базовою складовою аграрного сектору національної економіки України. Аграрний сектор країни визначено «системоутворюючим в національній економіці, формує засади збереження суверенності держави – продовольчу та у визначених межах економічну, екологічну та енергетичну безпеку, забезпечує розвиток технологічно пов'язаних галузей національної економіки та формує соціально-економічні основи розвитку сільських територій» [1].

Вагомою конкурентною перевагою діяльності суб'єктів вітчизняного аграрного сектору є природні умови. Площа сільськогосподарських угідь України є найбільшою в Європі.

Головним галузевим напрямом розвитку сільського господарства країни є рослинництво, продукція якого складає майже 70 % виробленої продукції сільського господарства.

За даними Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру загальна земельна площа України складала 60,5 тис.км<sup>2</sup>, з них 41310,9 тис.га – сільськогосподарські угіддя, що становить 68,5 % загальної земельної площі. В структурі сільськогосподарських угідь найбільше орних земель. Так, за 2000 – 2019 рр. їх частка дещо майже не змінилась і складала